

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Privilegium Monasterio Sanctae Felicitatis Concessvm A Nicolao Papa II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

PRIVILEGIUM

MONASTERIO SANCTÆ FELICITATIS
CONCESSVM A NICOLAO PAPA II.

Nicolaus episcopus seruus seruorum Dei Teibergæ abbatissæ monasterii sanctæ Felicitatis, iuxta Florentiam siti, sibi que successuris, & in sancto proposito permansuris in perpetuum.

QVONIAM omnipotentis dignatio suo gratuito munere, nullo digno præcedente opere, ad hoc nostram humilitatem dignata est prouehere, quatenus per nos vbi que terrarum proprio sanguine redemptæ ecclesiæ lumen administraret indeficiens; profecto rationabile ducimus, cooperante ipso, de quo loqui præsumimus, secundum proprias vires vnicuique acceptum talentum distribuere, ne, apparente ipsius maiestate, quod absit, sine acquisito lucro velut inutilis seruus videamur remeare. Quod vtique per diuinam misericordiam consequi posse speramus, si membris eius adhuc per fidem in terra cælestia anhelantibus, præsidia quæ possumus sereno affectu suppeditare curamus. Sic enim, sic profecto & supernum nostræ fragilitati conciliamus auxilium, & pura intra cordis hospitium manente intentione, hominum consequimur fauorem honestum. Cum licet vniuersis debitores simus gentibus, fidei lumine clarentibus; domesticis quoque nostris beneuolentiæ studio singularem curam impendimus, Magistrum gentium sequentes, qui bonum opus adimpleri præcepit in omnes, ad domesticos fidei maxime. Monasterium itaque sanctæ Felicitatis cum omnibus sibi pertinentibus rebus, quod nostra episcopalis simplex adhuc dispensatio quorundam prædecessorum nostrorum negligentia destructum, coaptato nobilium sanctimonialium plurimarum collegio, reedificare curauit ex integro; nunc etiam secundum apostolicæ sedis, cui deseruimus, valentiam, per nostras manus dedicatum, stabilitate perseveranti roboramus, & confirmamus, atque vt perpetua vigeat religione, sequestrata prauorum infestatione, omnipotentis Dei committimus tutelæ.

tela. Cui etiam, sicut dignum nobis videtur, quia incuria Florentinorum episcoporum sua prædia nequiter sunt distracta, & sacrilegorum quorundam temeritate inuasa, concedimus, & apostolica auctoritate stabilimus mansos, & fundos venerabili loco pia deuotione oblatos, & offerendos, vbicumque veraci relatione eius nomini fuerint titulati, suoque iuri religiosa sollicitudine inuestiti, atque inuestiendi.

Liberum præterea idem reddimus monasterium, atque absolutum ab omni sæculari & mundana conditione, siue districtione, ne liceat alicui magnæ paruaque personæ a nobis restituta prædia, firmiterque stabilita, decimales, proventus scilicet, quoque quosdam a nobis concessos aliquo ingenio euadere, aut aliqua fraude surripere, siue diminuere, fiscum denique, seu debitam subiectionem exigere: sed maneat venerabilis locus nostra tutela firmatus in sancto proposito; nullique alii sit obnoxius, nisi Florentino episcopo, qui memor nostræ deuotionis, suæque fragilitatis, iustitiæ norma seruata, secundum Doctoris gentium præceptum, eisdem sanctimonialibus honorem congruum exhibendo, nil præter blandum dominium requirat ex debito. Si autem, quod non credimus, aliquis temerarius hanc apostolicam sanctionem crudeli mente tenterit infringere, nostramque institutionem secundum locum lædendo cassare, nisi admonitus respuerit, ac digne emendauerit, anathematis gladio percutiatur ab omnipotenti diuinitate, iaculata sibi de cælo ultione in hac præfenti carne, interficiaturque eum Deus Spiritu oris sui, dum venerit iudicare sæculum. Qui vero nostræ roborationis pius conseruator extiterit, in secundo aduentu mereatur illam mellifluam vocem audire: *Venite Benedicti Patris mei, percipite regnum.* Præterea vt hæc pagina fidem legentibus astruat, & propria manus subscriptione & apostolici sigilli munire studuimus impressione.

✠ Sigillum Nicolai papæ.

Ego Bonifacius Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Ioannes Portuensis episcopus subscripsi.

Ego Petrus Lauicanensis episcopus subscripsi.

Ego Brunus Prænестinus episcopus subscripsi.

Ego Petrus peccator monachus subscripsi.

Concil. Tom. 25.

Eeee

Datum Florentiæ sexto Idus Ianuarii, anno ab incarnatione Domini nostri Iesu Christi 1059. per manus Humberti sanctæ ecclesiæ Siluæ candidæ episcopi, & apostolicæ sedis bibliothecarii, anno primo pontificatus domini papæ Nicolai II. indictione decimatertia.

EPISTOLA V.

NICOLAI PAPÆ II.

AD EDVWARDVM ANGLORVM REGEM.

De confirmatione priuilegiorum ecclesiæ Vvestmonasteriensis, quam in honorem sancti Petri apostoli rex fundauerat.

Extat infra in Conuentu Vvestmonasteriensi anno 1066.

• CONCILIVM SVTRINVM,
QVO BENEDICTVS PSEVDOPAPA ET
schismaticus, cognomento Mincius, depositus, omni-
que sacerdotali officio priuatus est, anno MLIX. tem-
pore Nicolai papæ II. electi.

ANNO
CHRISTI
1019.

NOTA.

• *Concilium.*] In hac Synodo inuaforem sedis apostolicæ Benedictum depositum, omniq; sacerdotali munere priuatum esse, & postea veniam a pontifice petiuisse, habetur, inquit Baronius in codice Vaticano, qui inscribitur *Liber censuum*. Idem testatur vetera Romanorum pontificum gesta, quæ collegit Nicolaus Aragonensis cardinalis his verbis: *Celebrata itaque in pace electione (vt dictum est) Senis dictus Nicolaus pontifex cum archidiacono & cardinalibus consilium habuit, vt pro causa iam dicti Velitrensis intrusi apud Sutrium Synodum celebraret: ad quam non solum episcopos Tusciæ & Lombardiæ, sed & magnum Codefridum, & Guibertum cancellarium conuocare deberet. Quod absque dilatione factum est. Predictus autem Mincius vbi Nicolaum papam cum personis, quæ apud Sutrium conuenerant, in Synodo re-sidere cognouit, sedem quam inuaserat, conscientia remordente, reliquit, & in domum propriam remeauit. Quod factum posteaquam Nicolaus pontifex rei veritate cognouit, consilio cum fratribus habito, ad Urbem vna cum eis, non cum potentia, sed tamquam bonus & humilis pastor accessit. Vnde, auctore Domino factum est, quod cum a populo & clero digno honore susceptus, iuxta consuetum ordinem a cardinalibus in sede apostolica positus est. Transactis autem paucis diebus, memoratus Mincius ad pra-*